

РЕШЕНИЕ

№ 2254

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-Б СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станимира Иванова

Членове: Райна Мартинова
Петър Милев

при участието на секретаря Йорданка В. Петрова
като разгледа докладваното от Станимира Иванова Въззивно гражданско дело № 20231100503041 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 15051/21.12.2022г. по гр.д. № 7405 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 141-ви състав са отхвърлени като неоснователни исковете предявени с искова молба вх. № 26625/14.02.2022г. по регистъра на СРС, изпратена по пощата на 01.02.2022г. на „Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК **** срещу ЗАД „А.Б.”, ЕИК **** за заплащане на основание на чл. 411 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД на сумата от 415,63лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането ѝ, представляващи регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Автокаско” за вреди по лек автомобил Мазда ЦХ 5”, рег. № **** настъпили при ПТП от 25.11.2020г. от виновно противоправно поведение на застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност” водач на лек автомобил Ауди А4”, рег. № ****, като **Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК **** е осъдено да заплати на ЗАД „А.Б.”, ЕИК **** на основание на чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 360лв. представляващи съдебни разноски.**

Срещу така постановено решение е депозирана въззивна жалба вх.№ 7394/11.01.2023г. по регистъра на СРС от ищеца **Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК **** в частта**, в която исковете **са отхвърлени**. Изложило е съображения, че решението е неправилно, постановено при нарушение на съдопроизводствени правила и на материалния закон, необосновано.

Посочило е, че процесната сума била разходи за предоставен заместващ автомобил и тези вреди били в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Тези вреди нямало да настъпят, ако автомобилът не бил увреден при процесното ПТП, защото нямало да се налага ремонт на увреденото МПС и невъзможност да бъде ползван по това време, наложило наемането на заместващия автомобил. Разпоредбата на чл. 493, ал.1 от КЗ сочела, че задължителната застраховка „Гражданска отговорност покривала както вредите по чуждото имущество, така и пропуснатите ползи, резултат от увреждането. Ако се приемело, че разходите за заместващ автомобил не са пряка вреда, то те били пропуснатата полза. Правото на собственост включвало правото на ползване, последното имало стойност в пари. В случая застрахованият при ищеца бил лишен от възможността да ползва автомобила и това било пряк и непосредствен резултат от деликта. В случая добавъкът имал действие по отношение на всяка лице, което е сключило договор за застраховка след влизането му в сила, тоест предоставянето на заместващ автомобил не била допълнителна услуга от ексклузивен характер. Клауза „Е” се прилагала само с клауза „А” и и от 09.01.2017г. била част от Общите условия за застраховка „Каско”. По съществото си и ремонта в доверен сервиз следвало да се приеме като допълнителна услуга, ако се възприемели мотивите на СРС. Претендирал е разноски.

Въззиваемият-ответник по исковете ЗАД „А.Б.”, ЕИК **,** е оспорил жалбата. Изложило е съображения, че решението е правилно. Посочило е , че границите на отговорността му били посочени в разпоредбата на чл. 429 от КЗ. Разходите за заместващ автомобил не били пряк и непосредствен резултат от настъпилото ПТП и не могли да се поставят в негова отговорност. Не било и установено че такива разходи са включени в обхвата на имуществената застраховка „Каско” по която страна е ищеца. Недоказани били твърденията на ищеца, че тези разходи се включвали в клауза „Е” и че те попадат в покритието на процесния застрахователен договор. Правилно било прието от СРС, че тази клауза е допълнителна услуга, която се предоставя на определен кръг застраховани, което било ексклузивно . самото обстоятелство, че клауза „Е+” е по добавък доказвало, че не е включено в основното покритие предоставянето на заместващ автомобил. Отделно тази услуга се предоставяла и само в хипотеза, че МПС се ремонтира в доверен сервиз. Представеният договор за наем бил документ на чужд език , не бил представен превод и така не можел да се цени като доказателство. Не ставало ясно дали автомобил е предоставен под наем във връзка с процесното ПТП, каква е наемна цена, кой е платил наем и дали такова е извършено. Отделно отговорността му би могла да се ангажира само за период, който е необходим да се извърши ремонт, вещото лице посочило че за ремонт са били необходими 5 работни дни, цена на наем за ден била 32 евро, тоест обезщетението не надхвърля 327,90лв. Разходите за наем не можело да са пропуснатата полза, защото нямало осуетяване на увеличение на имуществото. Претендирало е разноски.

Съдът, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с искова молба вх. № 26625/14.02.2022г. по регистъра на СРС, изпратена по пощата на 01.02.2022г. на „Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК **** срещу ЗАД „А.Б.”, ЕИК ****, с която е поискало от съда да осъди ответника да му заплати на основание на **чл. 411 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД на сумата от 415,63лв.**, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането ѝ, представляващи регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Автокасco” полица № 00500100368460/30.06.2020г за вреди по лек автомобил Мазда ЦХ 5”, рег. № **** настъпили при ПТП от 25.11.2020г. причинено от виновно противоправно поведение на застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност” водач на лек автомобил Ауди А4”, рег. № ****. Навело е твърдения, че към 25.11.2020г. бил обвързан от валидно правоотношение по застраховка „Каско” за автомобил „Мазда ЦХ 5”, а ответникът бил обвързан от валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност” с водач на „Ауди А4”, който нарушил правилата за движение по пътищата и реализирал ПТП, като увредил автомобила Мазда”, за обезщетяване на вредите ищецът определил обезщетение от 2284,47лв. за ремонт в доверен сервиз, което платил на 23.04.2021г., отделно платил на застрахования и сумата от 415,63лв. за разходи за осигуряване на заместващ автомобил, поканил ответника да му възстанови сумите, но ответникът отказал да направи същото за сумата от 415,63лв., платил другата сума.. Претендирал е разноски.

Ответникът срещу ЗАД „А.Б.”, ЕИК **** в предоставения срок е оспорил исковете. Заявило е, действително към дата на ПТП бил застраховател по застраховка „ГО” на водач на Ауди А4”, а ищецът бил застраховател по имуществена застраховка „Каско” за автомобила „Мазда”, че доброволно бил платил на ищеца сумата от 2284,47лв. Не дължал плащането на процесната сума за заместващ автомобил, защото отговорността му като застраховател по застраховка „ГО” не я включвала Разпоредбата на чл. 493 от КЗ сочела вредите, за които отговарял, средствата за наем на автомобил не попадали сред тях. Тази услуга била и допълнителна такава, насочена към застраховани по имуществена застраховка, което не давало основание да се ангажира отговорността му за нея. Не били налице предпоставките по ОУ на ищеца за плащане на процесната сума, както и действително договаряне, предоставяне на услугата и нейното заплащане. Размер не кореспондирал със средните пазарни стойности на наем на автомобила за периода, необходим за ремонта му. Претендирало е разноски.

С определение по насрочване на делото СРС е обявил за безспорни обстоятелства по делото, че към дата на ПТП от 25.11.2020г. ответникът е бил застраховател по застраховка „ГО” на водач на Ауди А4”, а ищецът бил застраховател по имуществена застраховка „Каско” за автомобила „Мазда”,

че ответникът доброволно платил на ищеца сумата от 2284,47лв за обезщетение за вреди по автомобил Мазда” при това ПТП

По делото са приети неоспорени от страните застрахователна полица по застраховка „Каско-клауза А” №00500100368460/30.06.2020г., Общи условия, преписка по щета № 0500845620/26.11.2020г., съгласно които ЗД Е.”АД и М.В.В. са сключили договор за застраховка „Каско ” за период от 15.07.2020г. до 14.07.2021г. за територия включваща тази на Република България за МПС „Мазда ЦХ 5”, рег. № **** при застрахователна сума от 36 403,20лв. при обезщетяване при частични вреди в доверен сервиз или по експертна оценка, на 30.06.2020г. по искане на застрахования е образувана застрахователна щета за обезщетяване на вреди по автомобила –окачване предно ляво и дясно, задно окачване, нарушена сходимост, капак, мост с искане за обезщетяване чрез ремонт в сервиз, издадено е възлагателно писмо от 26.11.2020г. за същото и за ремонт на автомобила ищецът е платил 2269,46лв по протокол за ПТП вредите са нанесени от водач на Ауди А4” рег. № **** неспазил знак за предимство, автомобил е върнат на застрахования на 13.01.2020г. В преписката се съдържа възлагателно писмо от 11.12.2020г. от ищеца до „С.М.”, съгласно които ищецът е поискал от „С.М.”ЕООД на основание на клауза „Е+” във връзка с приемане на автомобил „Мазда ЦХ 5”, рег. № **** за ремонт по щета 0500845620 да предостави заместващ автомобил за период на приключване на ремонта, но не повече от 30 дни. В преписка се съдържа договор за наем № 25167 за Опел корса, рег. № **** с наемател М.В. , наемодател С.М.”ЕООД за периода от 11.12.2020г. до 08.01.2021г. при наемна цена от 396,67лв. без ДДС, отделно ДДС от 79,33лв. , общо 476 евро за 28 дни, като е посочено че е платен депозит от 200лв. и така сумата за доплащане е 930,98лв., договорът съдържа текста както на английски, така и на български език. Представена е фактура от 11.01.2021г. издадена на С.М.”ООД от „Евролийз рент а Кар”ЕООД като доставчик за наем на МПС „Опел“, рег. № СВ **** в размер на 930,98лв , на 23.04.2021г. ищецът е платил на С.М. освен сумата за ремонта от 2269, 46лв. и сумата от 415,64лв. за наем на автомобил, за което е издадена фактура от 24.01.2021г., начислил е 15лв. ликвидационни разноси, поканил е ответника да му ги възстанови, но ответникът е платил само сумата за ремонта и ликвидационните разноси. Приетите Общи условия сочат, че клауза „А” покрива вреди при ПТП, като съгласно чл. 25 от ОУ обезщетението се извършва чрез ремонт в доверен сервиз, ако при сключването на договора това е уговорено.

Приет е добавък № 1/30.06.2020г към застрахователна полица № 00500100368460/30.06.2020г. от 30.06.2020г., съгласно който този добавък е към ОУ и е за клауза „Е+”-„заместващ автомобил., клаузата е одобрена с Решение от 09.01.2017г. на УС на Евро Инс”АД от 09.01.2017г. и е неразделна част от ОУ на ЗД”Евро Инс” по застраховка каско на МПС и е в сила от 09.01.2017г. като този добавък е за договорите за застраховка Каско” клауза „А” и е към ОУ, като за такива договори се предоставя допълнителна

услуга, приложима е за леки автомобили и товарни автомобили с тегло под 3,5 тона, срок на договора поне 12 месеца, застрахован има право на доверен сервис, няма тотална щета. Съгласно добавъка услугата се предоставя при изрично искане на застрахования, предоставя се от определено от застрахователя лице-наемодател и плащане на депозит за наетия автомобил от 200лв., застрахователят покрива само наема за автомобила, но не и други разходи по ползването му, като заместващ автомобил се предоставя от предаване на застрахования автомобил за ремонт до дена на приключване на ремонта но не повече от 30 дни, тази услуга може да се ползва само веднъж в рамките на действието на договора.

С приетото заключение по съдебно-автотехническата експертиза, което съдът кредитира като задълбочено и неопровергано от другите събрани по делото доказателства, вещото лице е посочило, че вредите по Мазда ЦХ 5” от процесното ПТП са били по калник, врата, шенкел, сензор, задна врата, заден калник, вежда, калобран преден, задна вежда, лайсни, джанта стойността на наема за този автомобил за 28 дни е в размер на 32 евро на ден, , часовете труд необходими за отремонтване на автомобила „Мазда“ били 37,6 часа.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 от ГПК въззивния съд се произнася служебно по валидността на решението а по допустимостта му – в обжалваната част. По останалите въпроси въззивния съд е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай постановеното по делото решение е валидно и в обжалваната част е допустимо.

По правилността на решението в обжалваната част :

Доколкото застрахователното събитие е настъпило **през 2020г.** , то съдът приема, че приложимият материален закон за процесния случай е Кодекса за застраховането (в сила от 01.01.2016г.) – аргумент от § 22 от ПЗР на КЗ.

Предявените иски са с правно основание чл. 411 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД.

С плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахованото лице срещу застрахователя му по застраховка „Гражданска отговорност” до размера на изплатеното обезщетение и на обичайните разходи, като искът може да се предяви направо към застрахователя по „Гражданска отговорност”.

Правото на застрахователя да иска от третото лице, причинило вредата, съответно от застрахователя му по „Гражданска отговорност”, след плащането на застрахователното обезщетение, е право, произтичащо по силата на закона, като основанието му не е само застрахователното правоотношение, а и фактът на плащането на сумите на правоимащите лица по силата на договора за застраховка и произтичащото от закона право на регрес – чл. 411от КЗ. Именно с оглед на това плащане застрахователят

встъпва в правата на застрахованите лица. Встъпвайки в правата на застрахования, застрахователят не би могъл да получи повече права от тези, които има застрахования срещу третото лице и застрахователят носи риска от всички възможни възражения, които може да направи третото лице на застрахования.

За да възникне регресното право на застрахователя по имуществена застраховка е необходимо кумулативно наличие на предпоставките: деликтна отговорност на III-то лице по отношение на увредения-застрахован по смисъла на чл. 45, 49, чл. 50 и сл. от ЗЗД, поради причиняване на застрахователно събитие и плащане на застрахователно обезщетение от застрахователя, като в хипотезата на чл. 411 от КЗ следва да се установи и наличие на застрахователно правоотношение по застраховка „ГО” на делинквента, за които предпоставки ищецът следва да проведе главно и пълно доказване.

Плащането на застрахователно обезщетение може да бъде извършено чрез изплащане на сума в размер на пазарната стойност на действително претърпените вреди, изчислени към момента на настъпване на събитието или натура или чрез прихващане, включително и с дължимите вноски при разсрочено заплащане на застрахователната премия.

Съдът приема, че в конкретния случай по делото е установено, че застрахован по имуществена застраховка „Каско” при ищеца автомобил Мазда ЦХ 5”, рег. № СВ **** на 25.11.2020г. е бил увреден от виновно противоправно поведение на водач на Ауди А4”, рег. № СВ ****, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност”, вредите по автомобила „Мазда“ са били по калник, врата, шенкел, сензор, задна врата, заден калник, вежда, калобран преден, задна вежда, лайсни, джанта, работи за отстраняване на тези вреди и материалите са платени от ищеца 2269,46лв. и това е в рамките пазарната им стойност, начислените ликвидационни разноси от 15лв. са в размер на обичайния и тези сума ответникът е възстановил на ищеца. Тези обстоятелства не са спорни по делото, а и се установяват от приети по делото писмени доказателства, прието заключение по съдебно авто-техническата експертиза, което съдът кредитира като вярно и задълбочено, неопровергано от останалите събрани по делото доказателства.

Съдът приема за установено по делото, че за периода от 11.12.2020г. до 13.01.2021г. автомобилът „Мазда ЦХ 5” е бил в автосервиз за отстраняването на вредите от процесното ПТП, че за този период на застрахования е бил предоставен заместващ автомобил „Опел“ рег. № СВ **** КН, като за наем на този автомобил ищецът е платил сумата от 415,63лв. и това ищецът е извършил в изпълнение на поето задължение към застрахования съгласно добавка към застрахователната полица, включващ клауза „Е+”. Тези обстоятелства се установяват от приетите по делото възлагателни писма, договор за наем, добавък към полицата, фактура от 24.02.2021г. и платежно нареждане от 23.04.2021г. Неоснователни са

доводите на въззиваемия, че договора за наем не бил представен на български език и така не се установявало, че такъв е сключен и че плащането е имало основание за същото. Приетият по делото договор за наем съдържа текст както на български език, така и на английски език, посочените в него суми и страни са ясни – предоставя се автомобила на М.В. от „С.М.“ по активирана клауза „Е+“ за 28 дни при цена от 476 евро при платен депозит от 200лв. за същото. Данните по този договор съответстват на възлагателното писмо от 11.12.2020г., полицата е била по клауза „А“, поради което и съобразно общите условия и клауза „Е+“ по добавъка, съдът приема, че е имало основание да се предостави тази услуга, защото в случая избрания начин за обезщетяване с уведомлението за щета е „ремонт в доверен сервиз“, съглашение за което е постигнато при подписването на договора за застраховка. Съдът приема, че сумата от 415,63лв. съответства на пазарната цена на наема на процесния автомобил за времето, през което застрахованият не е могъл да ползва собствения си автомобил поради настъпилото ПТП. Вещото лице е посочило, че пазарния наем на процесния автомобил е от 32 евро на ден, че часовете за отремонтването му са 37,6 часа. Съдът приема, че пазарните условия не предполагат отремонтването на автомобила да се извърши незабавно при предоставянето му в сервиз, тоест обичайния срок за отремонтването не е равен на човекочасовете работа, необходими за отстраняването на вредите, посочени от вещото лице. Този извод следва при съобразяване на обстоятелството, че посочените от вещото лице работни часове не отчитат технологично време за ремонта / време за набавянето на необходими части; започването на работата по отстраняването на вредите, доколкото автомонтър обичайно е ангажиран с изпълнението на предхождащи поръчки и не се предполага незабавно да се заеме с отстраняването на вредите/. Така съдът приема, че сумата от 415,63лв. макар и малко по-висока от припадащите се човекочасове работа посочени от вещото лице, съответства на времето, което обичайно е било необходимо за отремонтването на автомобила от процесните вреди.

Спорен въпрос по делото е дали сумата от 415,63лв., платена от ищеца за осигуряване на заместващ автомобил на застрахования при него по имуществена отговорност може да се постави в отговорност на ответника. Отговорът на този въпрос следва от отговора на въпроса дали ответникът като застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ би отговарял пред увреденото лице за заплащане на тази сума. С прехвърлянето на риска от настъпването на тези вреди на застрахователя по застраховка „Каско“ последният би имал същите права срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, каквито е имал увреденият, който в случая е застрахован по застраховка „Каско“. Дали застрахователят по имуществената застраховка е обезщетил вредите от невъзможността да се ползва увредения автомобил в изпълнение на специална клауза в договора за допълнителна услуга или на обща такава клауза за основна услуга е без решаващо значение за делото. Прехвърлянето на риска от тези вреди с имуществена

застраховка обосновава правото по чл. 411 от КЗ, ако се установят останалите предпоставки за възникването на това право. За пълнота на изложението с оглед на мотивите на СРС и доводите във въззивната жалба следва да се посочи, че в случая клаузата „Е+” е част от общите условия по застраховка „Каско“, тя е била част от тях към сключването на договора за застраховка, защото е била приета като такава с решение на УС на ищеца от 2017г., а договора за застраховка в случая е от 2020г. Доколкото както полицата, така и добавъка са сключени в един и същ момент съдът приема, че съглашението на страните за целия период на договора по имуществената застраховка е било да са обвързани от клауза „А” и от клауза „Е+”. Последната не уговаря допълнителна услуга за която се заплаща допълнителна премия и това се установява от приетите полица и добавък. Така съдът приема, че за всички застраховани, които отговарят на условията на клауза „Е+” тази клауза е била приложима и не представлява допълнителна услуга, за която да се заплаща застрахователна премия. Така платеното по клауза „Е” е част от застрахователното обезщетение по смисъла на чл. 411 и чл. 410 от КЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 1 от КЗ с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора сума отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. Отговорността на застрахователя е договорна и функционално обусловена от деликтната отговорност на причинителя на вредата, съгласно чл. 45 и сл. ЗЗД. Така застрахователят ще отговаря за онези вреди, за които би отговарял деликвентът - виновно причинени от същия, при презумиране на вината, които са в пряка и непосредствена причинна връзка с увреждането, съгласно чл. 51, ал. 1 ЗЗД. Имуществена вреда под формата на претърпяна загуба е разликата между състоянието на имуществото на пострадалия от деликта и онова състояние на това имущество, което пострадалият би имал, ако деликт не е бил извършен. Такива вреди съдът приема, че са разходите за наемане на друг автомобил, който да бъде ползван от пострадалия докато се ремонтира собствения му увреден при ПТП автомобил, ако е съществувала необходимост от наемането на друг автомобил за обичайния период за ремонт. Това е така, защото невъзможността ищецът да ползва собственото си моторно превозно средство е настъпила в резултат на виновното и противоправно поведение на водача, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника. Ако процесният автомобил не беше увреден, нямаше да се налага същият да бъде ремонтиран и собственикът му щеше да продължи да го ползва, когато му е необходимо. Съдът приема, че доколкото застрахованият е поискал да му се предостави заместващ автомобил, като е установено и че към дата на ПТП го е управлявал, то житейски оправдано е да се приеме, че се е нуждаел от автомобил през процесния период. Не е доказано собственикът на автомобила да е разполагал с друг такъв автомобил, че не е бил в състояние да ползва автомобил или не е желал да го прави поради липса на необходимост от същото. Така обсъдени в съвкупност

събраните доказателства по делото обосновават извод при съобразяване на опитните правила и на житейската логика, че за застрахования при ищеца е съществувала необходимост от ползване на заместващ автомобил през процесния период. Възможността да се използва друго средство за придвижване е без значение, доколкото в случая се цели възстановяване на съществуващото преди ПТП положение, тоест ако преди ПТП застрахован се е придвижвал с автомобил, това е състоянието, чието възстановяване е релевантно, а не придвижване по друг начин. Останалите предпоставки – че процесното ПТП е наложило ремонт на автомобила, че обичайния срок на същия и пазарния наем на процесния автомобил през него са в размер на 415,63лв. са установени по делото и съображения за този извод съдът изложи по-горе. Плащането на наема от застрахователя по имуществена отговорност е било в изпълнение на задълженията му застраховка „Каско“, с която риска за тези вреди е прехвърлен върху него. Така обстоятелството, че не пострадалият, а неговият застраховател е платил сумата не обосновава извод, че няма претърпяна загуба. Стеснителното тълкуване на разпоредбата на чл. 429 и на чл. 493 от ГПК направено от въззиваемия, ограничаващи отговорността му само до размер на разходите за ремонт на увреденото МПС не намира опора в закона. Този извод следва при съобразяване на характера на отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ и производния ѝ характер от деликтната отговорност по чл. 45 от ЗЗД. Разпоредбата на чл. 493, ал. 1 т. 2 и т. 3 КЗ поставя в отговорност на застрахователят по "Гражданска отговорност" вредите причинени на чуждо имущество, както и пропуснатите ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от увреждането. В случая е засегнато имуществото на увреденото лице в широкия му смисъл като съвкупност от права, задължения, фактически състояния и пр, поради което и отговорността на ответника следва да бъде ангажирана.

С оглед гореизложеното съдът приема че решението на СРС е неправилно и следва да се отмени, като вместо него следва да се постанови друго с което иск следва да се уважи, като се присъди и лихва от подаване на исковата молба – 01.02.2022г.

По отговорността за разноси:

С оглед изхода на делото съдът приема, че отговорността за разноси следва да се постави в тежест на въззиваемия и той следва да бъде осъден да заплати на въззивника разноси в производството пред СРС и СГС в общ размер от 575лв., формирани както следва: държавна такса за производство пред СРС в размер на 50лв.; държавна такса за производство пред СГС в размер на 25лв; 300лв. разноси за възнаграждение за вещо лице в производство пред СРС; по 100лв. разноси за възнаграждение за юрисконсулт пред всяка от двете инстанции, определено от съда на основание на чл. 78, ал. 8 от ГПК при съобразяване на сложността на делото.

Така мотивиран, Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 15051/21.12.2022г. по гр.д. № 7405 по описа за 2022г. на Софийски районен съд, 141-ви състав с което са отхвърлени като неоснователни исковете предявени с искова молба вх. № 26625/14.02.2022г. по регистъра на СРС, изпратена по пощата на 01.02.2022г. на „Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК **** срещу ЗАД „А.Б.”, ЕИК **** за заплащане на основание на чл. 411 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД на сумата от 415,63лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането ѝ, представляващи регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Автокаско” за вреди по лек автомобил Мазда ЦХ 5”, рег. № **** настъпили при ПТП от 25.11.2020г. от виновно противоправно поведение на застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност” водач на лек автомобил Ауди А4”, рег. № ****, като **Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК ****** е осъдено да заплати на ЗАД „А.Б.”, ЕИК **** на основание на чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от **360лв.** представляващи съдебни разноски и вместо това постановява:

ОСЪЖДА ЗАД „А.Б.”, ЕИК **** да заплати на **Застрахователно дружество Е.”АД, ЕИК ****** сумите в размери и на основание, както следва: на основание на чл. 411 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД сумата от **415,63лв.** /четиристотин и петнадесет лева и 0,63лв/, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба **-01.02.2022г.**, до изплащането ѝ, представляващи регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по имуществена застраховка „Каско-клауза А и Е+” полица № 00500100368460/30.06.2020г . добавък от 30.06.2020г. за вреди по лек автомобил „Мазда ЦХ 5”, рег. № ****, настъпили при ПТП от 25.11.2020г., причинено от виновно противоправно поведение на застрахован при ЗАД А.Б.”АД по застраховка „Гражданска отговорност” водач на лек автомобил Ауди А4”, рег. № ****; на основание на **чл. 78, ал.1 вр. с ал. 8 от ГПК сумата от общо 575лв.** представляващи съдебни разноски за производство пред СГС и СРС.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____